

‘Wij willen naar buiten!’ roepen Bas en Bes.
‘We willen de wijde wereld in.’
‘Niks daarvan,’ zegt moeder Das. ‘Daar zijn
jullie veel te klein voor.’
‘Toe nou, ma-ham! We zijn nog nooit ons hol
uit geweest.’
‘Kinderen, dat kan echt niet. Buiten zijn de
gevaren!’
‘Wat zijn de gevaren, mama?’
‘Dat vertel ik pas als jullie de wijde wereld in
gaan. Nu moeten jullie nog binnen spelen.’

Bas en Bes hobbelen door de lange gangen
van hun hol. Ze komen langs de kinderkamer,
de kamer van papa en mama, de kamer van
tante Das en het wc-hokje voor jonge dasjes.
‘Wie het eerst bij opa is!’ roept Bas.
‘Niet doen,’ waarschuwt Bes. ‘Hij slaapt.’
‘Dat doet hij al de hele dag.’

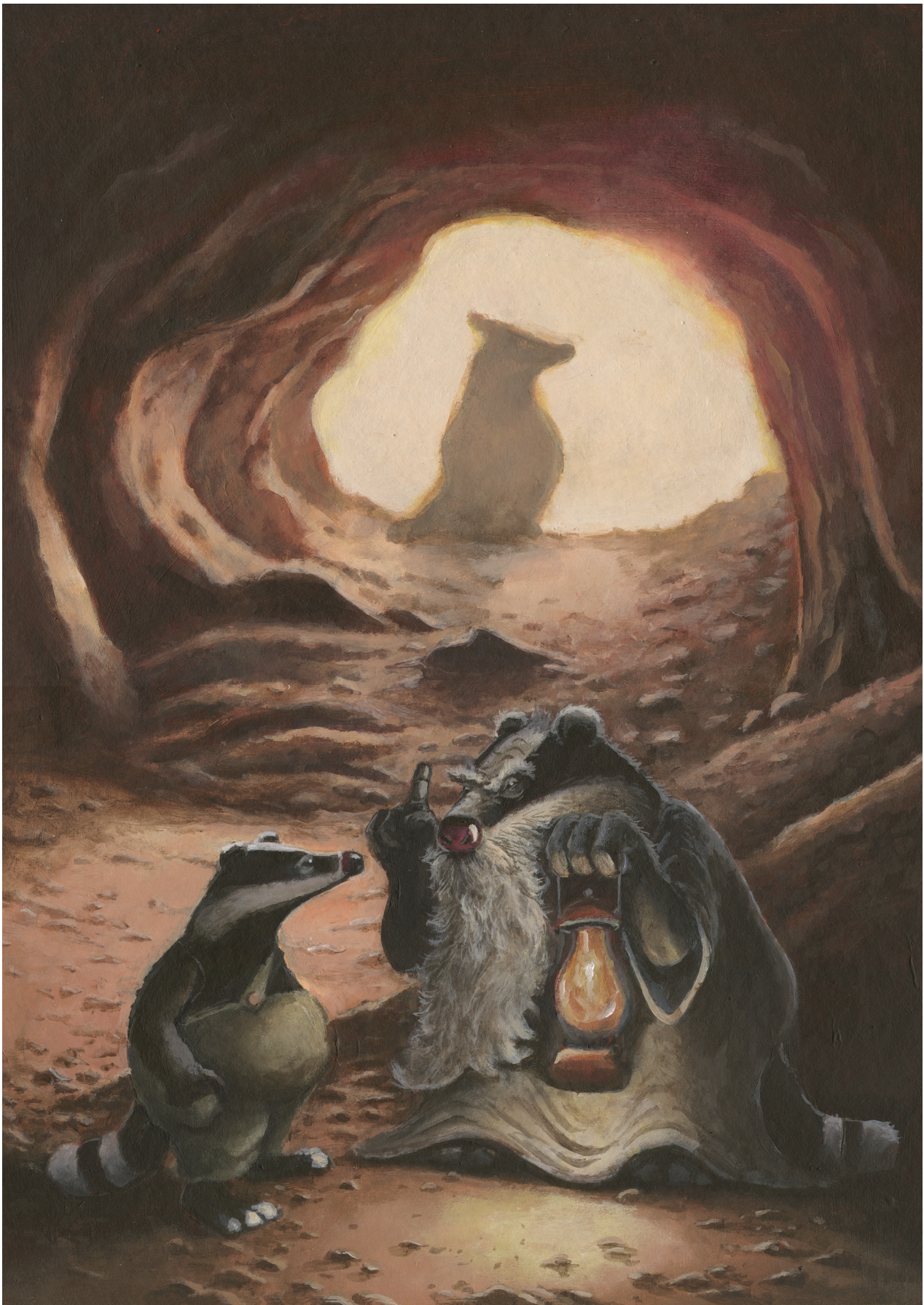

Dan klinkt een boze stem: 'Drommels nog aan toe!' 'Oei, ik hoor opa,' fluistert Bas. 'En ik ruik hem,' zegt Bes. Mopperend komt de oude grijsaard tevoorschijn. 'Een das kan hier niet eens rustig slapen. Ga ergens anders spelen, stelletje mormels.' 'Wij zijn geen mormels, we zijn dassen,' roept Bes. 'Nog brutaal ook!' roept opa. 'Hup, wegwezen hier!'

Bas en Bes gaan er gauw vandoor. Plotseling blijft Bes staan: 'Kijk, in de verte zie ik licht.' 'Ja,' zegt Bas zacht, 'en daar zijn de gevaren.' 'Maar óók de wijde wereld!' zegt Bes. 'Durf jij?' vraagt Bas. Zijn zus krabbelt met een achterpoot aan haar oor. 'Nou?' 'Ja,' antwoordt Bes stoer. 'Kom, we gaan.'

Bes komt als eerste het hol uit. 'O, wat mooi,
kom gauw!'

'Ik durf niet.'

'Bange schijterd.'

Heel voorzichtig kruipt Bas nu ook naar
buiten.

Zijn zus roept met haar neus in de lucht:

'Wat ruikt het hier lekker.'

Ineens horen ze luid en duidelijk: 'Oe...
oehoe... hoe.'

Van schrik duikt Bas weer het hol in.

'Hierboven!' roept iemand met een zware
stem.

Op een dikke tak zit een groot beest.

'Ben jij een gevaar?' vraagt Bes dapper.

'Welnee, ik ben Uil.'

Aarzelend komt Bas naar buiten.

Dan spreidt Uil zijn brede vleugels en zweeft
naar de dasjes toe.

'Wegwezen!' roept Bes. 'Het is wél een gevaar.'

En ze rennen weg zo hard als ze kunnen.

‘Hierheen!’ roept Bes en ze klautert over een smal paadje naar boven.

Bas klimt achter haar aan.

Ze komen in een weiland en daar staat een nóg groter beest. De dasjes schrikken, want zoiets hebben ze nog nooit gezien.

‘Ben jij een gevaar?’ vraagt Bes heel voorzichtig.

‘Nee, ik ben Koe. En jullie zijn dassen.’

‘Hoe weet je dat?’ zegt Bas verbaasd.

‘Omdat hier vaker dassen komen, om wormen en kevertjes te zoeken.’

De dasjes hobbelen verder.

Ze schommelen over een
weggetje dat tussen de
weilanden door slingert.
Op een paaltje zit een zwarte
vogel vrolijk te fluiten.
En uit de grond komt een
grappig beest met een roze
neusje.
'Oei,' roept Bas. 'Nog twee
gevaren! Ik wil terug naar het
bos.'
'Stel je niet aan,' moppert Bes,
'dit zijn piepkleine gevaren.'
'Ik ben Merel,' zegt de vogel.
'En ik ben Mol,' zegt Mol.
'Aangenaam kennis te maken.'
Merel wijst met een vleugel in
de verte. 'En daar is het bos.'
'Dank je wel,' roepen Bes en Bas
tegelijk en ze lopen door.

Naast het pad in het bos staan
een heleboel witte bloemen.
Pootje voor pootje stappen Bes
en Bas er voorzichtig doorheen.
'Wat is de wijde wereld fijn!'
roept Bas.
'En mooi!' zegt Bes.
En samen dansen de dasjes
tussen de bloemen.
'Hoi, stinkerds!' Aan de rand
van de bloemenwei staat een
ander dier.

Fragment uit Jacques Vriens & Pallieter Hutschemakers, *De wijde wereld in!*, Van Holkema & Warendorf, 2023.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.